

Sp. 91, 1ste Behandling i Tidenden, Sp. 73 og den af Udvalget afgivne Betænkning i Anhang B.).

Samtlige Lovforslagets §§ tillige med de af Udvalget i selve Betænkningen stillede Endringsforslag, der vare de eneste, der vare fremkomne, sattes under C et under Forhandling.

Ordføreren (A. C. Larsen): Som det ærede Thing vil see, har Udvalgets Fleertal tilraadet i det Væsentlige at vedtage Udkastet saaledes, som det er forelagt af Regjeringen, og kun at foretage to Forandringer. Den første gaaer ud paa at betegne Loven som midlertidig, hvilket hidrører derfra, at flere af Udvalgets Medlemmer havde nogen Tvivl om, hvorvidt der ikke vilde have været andre end de i Udkastet foreslaaede Bete, som paa en mere fyldestgjørende Maade kunde have ledet til Opnaaelsen af det ved Lovforslaget tilføjede Niemed; ialtsald ønskede de, at der i den Henseende skulde finde Overveielser Sted i Colonialraadet. Navnlig har jeg for mit Bedkommende tilligemed to andre Medlemmer af Udvalget meent, at det vilde være mere fyldestgjørende for Derne, om de bleve henvisste til at appellere deres civile Sager til Lands-Overs samt Hof- og Stadsretten i Kjøbenhavn, medens deres Justitsager kunde gaae lige til Højesteret. Imidlertid foreligger der ikke noget Forslag i saa Henseende, men kun et Ønske om, at det maa komme under Oversveielse i Colonialraadet. Den anden Forandring, som er foreslaaet, grunder sig derpaa, at det i Lovudkastet er forudsat, at Thingslæsninger kunne gaae over fra Overretten til Underretterne. Derimod har der ikke i Udvalget været Noget at erindre; det er ganske stemmende med den Udviklingsgang, der har fundet Sted her i Landet, hvor tidligere adskillige Thingslæsninger henhørte under Overretten, som nu ere blevne henlagte til Underretterne; og det Samme er ogsaa allerede paa Derne skeet, forsaavidt St. Thomas og St. Jan angaaer. Derimod forekommer det Udvalget, at der burde være en udtrykkelig Bemyndigelse fra Rigsdagen til at foretage

en saadan Forandring som den, at henlægge Thingslæsninger fra Overretten til Underretterne, og for at det ikke skulde være nødvendigt, at Loven, for den Sags Skyld, skulde komme her tilbage til Rigsdagen, er der foreslaaet et saadant Tillæg, som bemyndiger Regjeringen til at foretage denne Forandring, efterat Colonialraadet derover har erklæret sig.

Hvad Mindretallets Indstilling angaaer, som gaaer ud paa at forkaste Lovudkastet, saa troer jeg, det i saa Henseende vil være nok at henvide til, hvad Colonialraadet selv derom har ytret. Det har med 15 Stemmer imod 2 modsat sig et Minoritetsforslag omtrent i samme Retning, og blandt Andet udtalt, at „Dernes Ressourcer gjorde det umuligt og Mangelen af Forretninger for de Bedkommende gjorde det fra et andet Synspunkt fuldkommen urimeligt“ at organisere en saadan Overret for Derne som den, der findes her i Danmark. — Med disse Bemærkninger skal jeg for Tiden henstille Sagen til Thinget.

N. Winther: Det ærede Thing vil have seet, at jeg som Medlem af Udvalget paa ingen Maade har kunnet gaae ind enten paa Lovudkastet eller paa den Forandring, som Udvalgets Fleertal har foreslaaet. Det forekommer mig, at man under Forhandlingerne af denne Sag stadig har havt det finantstille Hensyn for Øie; men jeg troer, saaledes som jeg har ytret i mit Minoritetsvotum, at det paa ingen Maade gaaer an, at man ene og alene har dette for Øie, naar der er Tale om at organisere en Ret. Vi have navnlig i denne Session, under en anden Sag, havt Leilighed til at gjøre den Grundsætning gjældende, at Retfærdighed ikke kan kjøbes for dyrt, og det forekommer mig, at den samme Grundsætning maa lede os ved Behandlingen af denne Sag, uagtet den angaaer Colonier, der ere meget sjerntliggende. Udvalgets Fleertal har paa en Maade ogsaa anerkjendt min Betragtning af Sagen, forsaavidt det har ytret, at det er aldeles enestaaende at appellere en Sag fra en enkelt Dommer til en enkelt Dommer. Nu har Udvalget vel foreslaaet den Forandring i Udkastet, at Loven kun skulde